

Reclamació de l'expedient núm. 29/2016
Resolució núm. 21/2017

**CONSELL DE TRANSPARÈNCIA ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA
I BON GOVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA**

COMISSIÓ EXECUTIVA

President: Sr. Ricardo García Macho

Vocals:

Sra. Emilia Bolinches Ribera

Sr. Lorenzo Cotino Hueso

Sr. Carlos Flores Juberías

Sra. Isabel Lifante Vidal

València, 10 de març de 2017

Reclamant: [REDACTED]

Subjecte contra el qual es formula la reclamació: Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural.

Vista la reclamació número 29/2016, interposada pel [REDACTED] formulada contra la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, i sent ponent el vocal Sr. Lorenzo Cotino Hueso, s'adopta la següent:

RESOLUCIÓ

ANTECEDENTS

Primer. Segons les dades que hi ha, el dia 9 de març de 2016 el senyor [REDACTED] presenta un escrit davant de la Sotssecretaria de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural en què sol·licita: "Còpia compulsada dels informes realitzats per l'interventor delegat adscrit a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge sobre el funcionament de la caixa fixa de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua". En l'escrit s'indica: "em trobe afectat per unes actuacions prèvies dutes a terme pel Tribunal de Comptes".

Segon. El reclamant va presentar una idèntica sol·licitud davant de la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, que ha sigut tramitada amb el número d'expedient 26/2016 d'aquest Consell.

Amb data 28 d'abril de 2016, l'Advocacia General de la Generalitat va emetre un informe desfavorable a l'accés sol·licitat, ja que considerava que es podria inadmetre la sol·licitud presentada davant d'aquesta Conselleria.

Per Resolució de 28 d'abril de 2016, la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori va denegar la sol·licitud d'informació presentada.

Per a aquesta denegació, es va afirmar que la sol·licitud hauria de ser individualitzada mentre que ací es tractava d'una sol·licitud genèrica de documentació administrativa, ja que es fa referència a tots els informes realitzats per l'interventor delegat de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge en els anys 2009, 2010 i 2011, la qual cosa excedeix d'aquests principis de proporcionalitat i racionalitat i és d'impossible precisió el contingut d'aquesta sol·licitud

Així mateix, es va entendre que concorria la causa d'inadmissió de l'article 18.b) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre.

“Pel que fa als informes interns o entre òrgans o entitats administratives, en aquesta expressió que utilitza la llei no es poden incloure, segons opinió doctrinal, els informes preceptius que, de conformitat amb el que estableix l'article 82.1 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'han de sol·licitar per l'Administració per a resoldre el procediment. Sí que es podrien incloure, al contrari, els informes facultatius, és a dir, aquells no exigits legalment, però que es demanen i s'emeten per a il·lustrar l'actuació de l'òrgan que els sol·licita.”

Es va considerar que el que s'ha sol·licitat es tracta d'informes facultatius, és a dir, aquells no exigits legalment però que es demanen i s'emeten per a il·lustrar l'actuació de l'òrgan que els sol·licita.

En aquesta direcció s'assenyalava que, en virtut de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions, es refereix, en l'article 101, a l'epígraf "No subjecció a fiscalització prèvia":

“2. No estaran sotmeses a intervenció prèvia les despeses que, d'acord amb la normativa vigent, es facen efectives a través del procediment especial de caixa fixa. En aquest cas es realitzarà una fiscalització reforçada *a posteriori* que reglamentàriament es determinarà”. D'acord amb les consideracions efectuades i el caràcter de l'actuació de la Intervenció, d'acord amb l'article 101.2 esmentat en relació amb la caixa fixa, que consisteix en una fiscalització reforçada *a posteriori* que reglamentàriament es determinarà, cal incloure, així mateix, els informes sol·licitats de la Intervenció Delegada en la causa d'inadmissibilitat mencionada.

En conseqüència, s'inadmet la sol·licitud d'informació sol·licitada pel reclamant.

Tercer. Amb data 28 d'abril de 2016, la Consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, vista la proposta de resolució de la Sotssecretaria i l'informe d'inadmissió de l'Advocacia General de la Generalitat, va dictar resolució, notificada amb Registre d'Eixida núm. 2016/14910, de 4 de maig de 2016, per la qual s'inadmet la sol·licitud presentada pel [REDACTED] de 8 de març de 2016 relativa a l'obtenció d'una còpia compulsada dels informes realitzats per l'interventor delegat adscrit a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge sobre el funcionament de la caixa fixa de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge en els anys 2009, 2010 i 2011.

Quart. Amb data 5 de maig de 2016 es rep una segona petició en els mateixos termes que la inicial.

Cinqué. Amb data 14 de novembre de 2016 el sotssecretari de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, dona contestació denegatòria a la petició d'accés a informació pública formulada amb data 9 de març i al seu escrit amb data 2 de maig de 2016, pel qual sol·licita el certificat del silenci produït.

Sisé. El 2 de juny de 2016 es reclama davant d'aquest Consell sol·licitant: “requerir la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori perquè, d'una banda, emeta el corresponent certificat del silenci produït en la sol·licitud d'informació presentada el passat 9 de març en el Registre de la Conselleria d'Hisenda, dirigit al sotssecretari de la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori, i, d'una altra banda, i, en conseqüència del que s'ha exposat anteriorment, remeta al sol·licitant la documentació interessada, en el termini establert en la llei, ja que s'han produït els efectes del silenci positiu segons els articles indicats en el cos d'aquest escrit.”

Seté. Aquest Consell va sol·licitar al·legacions a la Conselleria, que les va remetre l'11 de novembre de 2016, i s'hi adjunten les resolucions i informes previs d'Advocacia a què s'ha fet menció.

Huité. Efectuada la deliberació de l'assumpte en diverses sessions d'aquesta Comissió Executiva, s'adopta aquesta resolució amb els següents:

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. De conformitat amb l'article 24.1 en relació amb l'article 42.1 de la Llei 2/2015, de transparència, bon govern i participació ciutadana de la Comunitat Valenciana (d'ara en avant Llei 2/2015 valenciana), l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions que es presenten en el marc d'un procediment d'accés a la informació és la Comissió Executiva amb caràcter previ a la seua impugnació en la jurisdicció contenciosa administrativa.

Cal significar que idèntica sol·licitud d'informació s'ha tramitat en l'expedient 26 davant d'aquest Consell sent que la resposta de l'Administració és la mateixa, si bé la sol·licitud es va tramitar davant d'una altra conselleria.

Segon. Segons s'ha exposat, es tracta de la sol·licitud d'una còpia compulsada dels informes realitzats per l'interventor delegat adscrit a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge sobre el funcionament de la caixa fixa de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua.

Segons afirma el mateix sol·licitant en el seu escrit: "em trobe afectat per unes actuacions prèvies dutes a terme pel Tribunal de Comptes".

Contra aquesta sol·licitud el subjecte obligat oposa dues causes d'inadmissió, d'una banda, la impossible precisió el contingut d'aquesta sol·licitud en termes de proporcionalitat i racionalitat i, d'una altra banda, considerar que la informació sol·licitada es tracta d'informes interns o entre òrgans o entitats administratives els informes facultatius. En aquest últim cas, es va entendre que concorria la causa d'inadmissió de l'article 18.b) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre.

Tercer. I bé, és necessari fixar com a premissa i punt de partida com han de ser interpretades les causes d'inadmissió. Cal tindre en compte que l'article 18 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, estatal de transparència accés a la informació pública i bon govern regula les causes d'inadmissió en virtut de les quals: "1. S'inadmetran a tràmit, per mitjà d'una resolució motivada, les sol·licituds que estiguen referides a determinats tipus d'informació o sol·licituds." I s'ha de partir que les causes d'inadmissió expressades en el referit article 18 de la Llei 19/2013 (i que d'alguna manera es concreten en l'article 16 de la Llei 2/2015 valenciana) operen com a restriccions al dret constitucional d'accés a la informació i que amb el principi de màxima transparència que presideix tota interpretació d'aquest dret ha de ser favorable a aquest i restrictiu pel que fa als seus límits. En conseqüència, la inadmissió d'una sol·licitud d'accés a la informació s'ha d'abordar com una restricció que necessita ser motivada de manera clara i precisa per a cada supòsit concret. És més, no s'ha d'obviar l'especial atenció i deure de motivació que han de tindre els subjectes obligats per a acudir a les causes d'inadmissió. Una mala interpretació, que conduïra a una inadmissió improcedent, privaria la ciutadania de la garantia que implica la suficient motivació d'un límit i de la necessària ponderació que, sens dubte, s'ha de fer quan es tracta d'excepcions al dret d'accés a la informació per concurrència amb altres drets o béns o interessos (articles 14 i 15, Llei 19/2013).

Aquesta percepció de la necessària interpretació restrictiva i especial atenció en la inadmissió ha sigut també expressada, per exemple, pel Consell de Transparència Estatal en diversos dels seus criteris, en particular i pel que ara concerneix, es perceben en els criteris 3/2016: causes d'inadmissió de sol·licituds d'informació. Sol·licitud d'informació repetitiva o abusiva; criteri 7/2015. Causes d'inadmissió de sol·licituds d'informació que requerisquen per a la seua divulgació una reelaboració; criteri 6/2015: causes d'inadmissió de sol·licituds d'informació: informació auxiliar o de suport, així com entre altres i, en general, en el criteri 8/2015 respecte de l'aplicació DA 1ª sobre regulacions especials del dret d'informació. De la mateixa manera, s'aprecia el principi de màxima transparència respecte de les restriccions i la motivació suficient en criteris, dictàmens i resolucions de la GAIP de Catalunya, com per exemple en general en la Resolució de 17 de desembre de 2015, de finalització de la Reclamació 15/2015 (FJ 2n) i en diversos supòsits respecte de les causes d'inadmissió de sol·licituds d'accés.

Així les coses, i segons el que s'ha exposat, cal concloure afirmant, com a punt de partida, que les causes d'inadmissió de sol·licituds d'accés a la informació de l'article 18 de la Llei 19/2013 estatal són restriccions d'aquest dret constitucional que han d'interpretar-se restrictivament i amb especial cautela, ja que la seua aplicació priva, fins i tot, de garanties de ponderació de les excepcions dels articles 14 i 15 d'aquesta llei. Qualsevol subjecte obligat per la llei, a l'hora d'aplicar una causa d'inadmissió, no sols haurà

de guardar el referit criteri restrictiu, sinó també realitzar una expressa i fundada motivació centrada en el supòsit concret en què es funde.

Encara que de manera més breu i en un sentit semblant, aquest Consell s'ha expressat en la resolució de l'expedient 18/2016.

Quart. I bé, en primer terme s'ha d'analitzar la primera causa d'inadmissió al·legada per la part actora. Així, s'ha afirmat per l'Administració que la sol·licitud hauria de ser individualitzada mentre que ací es tractava d'una sol·licitud genèrica de documentació administrativa, ja que es fa referència a tots els informes realitzats per l'interventor delegat de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge en els anys 2009, 2010 i 2011, la qual cosa excedeix d'aquests principis de proporcionalitat i racionalitat, sent d'impossible precisió el contingut d'aquesta sol·licitud.

Aquest Consell no comparteix el criteri de l'Administració a aquest respecte.

En primer terme, s'ha de recordar que en virtut de l'article 19.2n de la Llei 19/2013: “Quan la sol·licitud no identifique de forma suficient la informació, es demanarà al sol·licitant que la concrete en un termini de deu dies, amb indicació que, si no ho fa, se'l considerarà que n'ha desistit, així com de la suspensió del termini per a dictar una resolució”. En aquest cas, si l'Administració va considerar que la sol·licitud d'informació no era suficientment precisa, hauria d'haver requerit el sol·licitant perquè, si és el cas, la precisara, cosa que no consta en l'expedient.

S'ha d'entendre, per tant, que el que ha fet l'Administració és aplicar la causa d'inadmissió referida en l'article 18.1.e), que fa referència a les sol·licituds que s'inadmetran a tràmit: “Que siguin manifestament repetitives o caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta llei”.

I bé, la causa d'inadmissió mencionada no pot entendre's que concorre en el present supòsit. A aquest respecte, a més de la interpretació restrictiva aplicable a una causa d'inadmissió, cal tindre en compte tant el propi criteri d'aquest Consell com alguns referents jurídics rellevants.

Així, en primer terme, cal recordar el que s'ha afirmat en la resolució que va resoldre l'expedient núm. 10/2016 sobre la inadmissió per l'article 18.1.e):

Tercer. [...] Diu així l'article 18.1.e) referint-se a les sol·licituds que s'inadmetran a tràmit: “Que siguin manifestament repetitives o caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta llei”. [...] Estem davant d'un cas en què es confon, en referir-se a l'abús en el sentit quantitatiu, quan s'entén com a voluminós, amb què es produeix per repetició de sol·licituds d'informació, iguals o distintes. Per voluminós s'ha d'entendre que la gran quantitat d'informació sol·licitada requereix una recerca important amb la qual cosa es pot compensar amb un augment del termini per a preparar-la i oferir-la. Ací sembla que estem davant de dos conceptes solapats. Encara que el reclamant es defén del terme 'abusiu' al·ludint al fet que és la primera vegada que sol·licita la informació [...]. A més, l'article 18.1.e) en referir-se al caràcter abusiu concreta que ha de ser 'no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta llei' entés quan persegueix clarament causar un perjudici o alteració il·legítims a l'òrgan o entitat a què es dirigeix o als seus titulars o dependents o hi ha desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la. Aquesta condició per a la inadmissió no es dóna en les peticions del reclamant.

Quart. [...] Els dos criteris són coincidents amb els mantinguts pel Consell Estatal de Transparència que el 14 de juliol de 2016 en el criteri interpretatiu 003 de 2016 defineix els termes repetitiu i abusiu com a causes d'inadmissió només en el cas que coincidisquen en diversos aspectes.

En el cas repetitiu, únicament quan la petició siga 'manifestament repetitiva' i respecte al concepte d'abusiu entés aquest com a element qualitatiu i no quantitatiu, i, a més, sempre que estiga associat a la seua no justificació amb la finalitat de la llei.

[...] respecte del terme abusiu, la inadmissió es basaria en el concepte abusiu en sentit qualitatiu, en el de l'article 7.2 del Codi Civil i també quan la petició requerira un tractament que paralitzara la gestió dels subjectes obligats a subministrar la informació sol·licitada, condicions que tampoc concorren en el cas”.

Així, la sol·licitud d'informació que puga resultar molt voluminosa o relativa a amplis períodes de temps, bé pot portar l'Administració a requerir el sol·licitant perquè concrete en la mesura que es puga i de manera adequada la finalitat per a la qual necessita la informació el volum d'aquesta. De la mateixa manera, pot portar el subjecte obligat a estendre el termini de contestació de manera justificada. També si és el cas, i amb els pressupostos assenyalats, es podria donar el supòsit que es considerara efectivament abusiva i desvinculada de les finalitats de transparència de la llei vinculades amb l'interés públic de l'accés de la informació. En qualsevol cas, l'aplicació de la causa d'inadmissió per petició abusiva ha de ser especialment restrictiva. Precisament perquè els subjectes obligats no "abusen" d'aquesta causa d'inadmissió s'exigeix una específica motivació del caràcter abusiu i falta de justificació de la petició d'informació. I aquesta específica motivació ha de vincular-se amb referències concretes al volum previsible de la informació de què es tracta, referències a les concretes i potencials dificultats d'extracció, gestió o facilitació de la informació sol·licitada, dificultats que han de vincular-se amb la concreta referència a les limitacions de mitjans materials i personals. I aquestes limitacions del subjecte obligat han de quedar, així mateix i si és el cas, vinculades amb la possible irraonabilitat o desproporció amb les finalitats per les quals es pretén la informació pel subjecte (si es coneixen) i per la seua relació amb motius d'interés públic.

I bé, en aquest cas, l'Administració de cap manera ha anat més enllà d'una genèrica menció de desproporcionalitat i falta de raonabilitat de la sol·licitud d'informació. Per això, de cap manera es pot acceptar la inicial causa d'inadmissió que fa referència l'Administració obligada.

A més, i òbviament sense caràcter normatiu, es pot mencionar, així mateix, l'article 45 del Projecte de decret del Consell, pel qual es desplega la Llei 2/2015, de transparència valenciana, relatiu a l'ús del dret d'accés amb caràcter abusiu, ja que projecta diversos dels criteris que ací s'han avançat. Segons aquest precepte:

"2. S'entén que una sol·licitud té un caràcter abusiu quan persegueix clarament causar un perjudici o alteració il·legítims a l'òrgan o entitat a què es dirigeix o als seus titulars o dependents o hi ha desproporció entre la rellevància de la informació sol·licitada i el temps i els recursos necessaris per a obtindre-la."

Per tot el que s'ha exposat, l'Administració s'hauria de subjectar als criteris exposats per a apreciar la referida causa d'inadmissió al moment de facilitar la informació sol·licitada.

Així les coses, i com s'assenyala més endavant en raó de l'estimació de la present reclamació i per a l'exercici efectiu del dret d'accés a la informació que aquest Consell reconeix al reclamant, l'Administració podrà requerir al sol·licitant alguns detalls sobre el tipus d'informació concreta en relació amb la finalitat que requereix a fi de facilitar la labor administrativa davant de la possible sol·licitud d'informació molt voluminosa. De la mateixa manera, a la vista d'aquesta informació l'Administració podrà ponderar la concurrència d'interés públic vinculat amb les finalitats de la transparència en major o menor intensitat. Si és el cas podrà apreciar la vinculació de la sol·licitud d'informació amb un altre dret fonamental com puga ser el dret de defensa (art. 24 CE) del sol·licitant.

Òbviament, el sol·licitant no està obligat a facilitar informació concreta dels motius de la seua sol·licitud, com expressament reconeix la legislació estatal i valenciana. No obstant això, això podria tindre conseqüències contràries al sol·licitant en el moment de l'abast definitiu de la informació a què té dret a accedir. En aquest sentit, cal recordar la jurisprudència europea. En aquesta direcció la molt recent STEHD de 8 de novembre de 2016, cas [REDACTED] contra Hongria (en especial § 158 respecte de la importància dels motius de la sol·licitud per a reconeixer el dret d'accés a la informació). De la mateixa manera, cal tindre en compte STJUE del cas Comissió v. [REDACTED], assumpte C-28/08 P, de 29 de juny de 2010, ja que el sol·licitant ha de "demostrar" la necessitat de la transmissió de les dades personals que sol·licita (§ 78). En sentit semblant, la STGUE de 15 de juliol de 2015, [REDACTED] contra el Parlament Europeu, afirma que quan el sol·licitant demostra la seua necessitat de les dades i la institució no aprecia dany a interessos legítims i no hi ha una altra excepció en joc, han de facilitar-se les dades sol·licitades (§ 65).

Cinqué. En segon terme, l'Administració va entendre que concorria la causa d'inadmissió de l'article 18.b) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, és a dir, sol·licituds d'informació "referides a

informació que tinga caràcter auxiliar o de suport com la continguda en notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives.”

En aquesta direcció s'argumenta que el que s'ha sol·licitat es tractaria d'un “informe intern”. I en aquesta direcció se centra que no és un informe preceptiu, sinó facultatiu, a saber:

“Pel que fa a informes interns o entre òrgans o entitats administratives, en aquesta expressió que utilitza la llei no es poden incloure, segons opinió doctrinal, els informes preceptius que, de conformitat amb el que disposa l'article 82.1 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'han de sol·licitar per l'Administració per a resoldre el procediment. Sí que es podrien incloure, al contrari, els informes facultatius, és a dir, aquells no exigits legalment, però que es demanen i s'emeten per a il·lustrar l'actuació de l'òrgan que els sol·licita.”

Se sosté la inadmissió per entendre's que es tracta dels informes facultatius, és a dir, aquells no exigits legalment però que es demanen i s'emeten per a il·lustrar l'actuació de l'òrgan que els sol·licita. En aquesta direcció s'assenyala per l'Administració que, en virtut de la Llei 1/2015, de 6 de febrer, d'hisenda pública, del sector públic instrumental i de subvencions, es refereix, en l'article 101, a l'epígraf “No subjecció a fiscalització prèvia”:

“2. No estaran sotmeses a intervenció prèvia les despeses que, d'acord amb la normativa vigent, es facen efectives a través del procediment especial de caixa fixa. En aquest cas es realitzarà una fiscalització reforçada a posteriori que reglamentàriament es determinarà”. Així, l'Administració considera, d'acord amb l'article 101.2 esmentat en relació amb la caixa fixa, que consisteix en una fiscalització reforçada a posteriori que reglamentàriament es determinarà, cal incloure, així mateix, els informes sol·licitats de la intervenció delegada en la causa d'inadmissibilitat esmentada. En conseqüència, s'inadmet la sol·licitud d'informació sol·licitada pel reclamant.

Aquest Consell no exclou que hi haja informes jurídics no preceptius que en supòsits concrets puguin caure en el tipus d'informació respecte de la qual no és procedent admetre la sol·licitud d'informació. Ara bé, per a aquesta procedent inadmissió s'hauran de donar els requisits. Així, respecte de la interpretació de la inadmissió d'informació “que tinga caràcter auxiliar o de suport” (art. 18.1.b de la Llei 19/2013), és encertat en aquest cas el que s'ha expressat pel Consell Estatal de Transparència (criteri interpretatiu CI/006/2015, de 12 de novembre de 2015, en: www.consejodetransparencia.es), ja que s'ha de centrar en la condició d'informació auxiliar o de suport que és la que permetrà, de forma motivada i concreta, invocar l'aplicació de la causa d'exclusió. No obstant això, l'enumeració en la llei de “notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives” s'ha d'entendre com una mera exemplificació que no afecta tots els casos englobats amb aquestes denominacions, sinó només aquells que complisquen la condició de ser de caràcter auxiliar o de suport. És a dir, és el caràcter auxiliar o de suport de la informació (que haurà de motivar-se), i no la seua mera qualificació de quelcom com “document intern”, “esborrany”, “opinió”, etc., cosa que, si és el cas, comporta la possibilitat d'inadmetre una sol·licitud. La motivació requerida en aquests casos haurà d'estar dirigida a mostrar, per tant, que es tracta d'informació que no té rellevància en la tramitació de l'expedient o en la conformació de la voluntat pública de l'òrgan, és a dir, que no és rellevant per a la rendició de comptes, per al coneixement del procés de presa de decisions públiques o la seua aplicació. Al que s'ha exposat anteriorment cal afegir, en la línia d'allò que s'ha exposat al llarg d'aquesta resolució, que la interpretació ha de ser favorable a l'accés a la informació pública i amb el principi de màxima transparència imposat internacionalment haurà de presumir-se que la informació sol·licitada sí que és rellevant per a la presa de decisions o l'aplicació d'aquestes. Al contrari, el que puga comportar la inadmissió de la sol·licitud d'informació no pot en cap manera presumir-se sota el principi *pro libertate*, sinó que haurà de ser puntualment concretat sota els requisits exigibles a la restricció d'un dret constitucional. I òbviament això no ha succeït en aquest cas. Cap argument s'observa pel subjecte obligat en aquesta direcció sobre la irrellevància d'aquests informes interns per a la presa de decisions públiques o la seua aplicació de la informació sol·licitada.

També i a més, cal rebutjar altres arguments oferits per l'Advocacia de la Generalitat per a apreciar la inadmissió de sol·licituds d'informes interns per ser auxiliars o de suport. Així, assenyala també que el Projecte de real decret estatal de desplegament de la Llei 19/2013, de 9 de desembre (del qual no s'ha tornat a tindre notícies en quasi dos anys, per cert), que fa referència a l'article 18.1.b), entenia com a

informació de suport -exclosa a l'accés- els informes jurídics "no preceptius".

I bé, recordant novament que hi haurà supòsits concrets en què s'hauran d'inadmetre sol·licituds d'informes jurídics no preceptius, no entén aquest Consell que aquesta solució procedisca generalitzar-la normativament per a la inadmissió automàtica sota pena de violar aquest dret constitucional. I contra aquest argument d'una futura norma estatal respecte d'això, pot oposar, fins i tot, el de la imminent norma reglamentària valenciana.

I és que, encara sense caràcter normatiu, es pot mencionar l'article 42 del Projecte de decret del Consell, pel qual es desplega la Llei 2/2015, relatiu a la inadmissió per "informació de caràcter auxiliar". En aquest s'indica: "Si la informació auxiliar és determinant per a la presa de decisions no incorrerà en causa d'inadmissió." A més, i especialment, té interès la futura regulació que assenyala:

"Els informes, tant preceptius com facultatius, que hagen sigut emesos pels mateixos serveis o per altres administracions o entitats públiques o privades, no podran ser considerats com a informació de caràcter auxiliar o de suport."

Així, en aquest desplegament normatiu en potència -clarament contrari a l'estatal al·legat- es percep clarament que el criteri del normador valencià és contrari al de la Generalitat en la seua resolució denegatòria.

De la mateixa manera, encara que no aplicable a aquest supòsit contrari, no cal desconèixer la voluntat del legislador valencià en aquesta matèria. Així, la recent Llei 5/2016, de 6 de maig, de comptes oberts per a la Generalitat Valenciana que en l'article 1: "declaren com a oberts i accessibles tots els comptes bancaris oberts en entitats financeres". De la mateixa manera, i a més, cal tindre en compte l'anunciada nova regulació del Consell al febrer de 2017, que endureix i limita l'ús dels fons de la caixa fixa de la Generalitat en la línia d'augmentar la transparència i l'eficiència en la gestió d'aquesta manera de pagament.

Sisé. La causa d'inadmissió ací analitzada d'informació auxiliar o de suport es tracta possiblement de la més polèmica i criticable de la llei estatal, una llei que ha de ser obligatòriament interpretada de conformitat amb la Constitució, del dret constitucional d'accés a la informació pública i del principi de màxima transparència. I així, de cap manera pot admetre's una interpretació que porte al fet que de forma automàtica s'inadmeten sol·licituds d'informació relatives a informes interns de l'Administració que no siguin preceptius, sinó facultatius.

La mateixa regulació normativa de l'existència d'un informe o que aquests formen part d'un procediment administratiu, així com per exemple els informes o dictàmens sol·licitats a un altre òrgan o unitat, en principi no han de ser inclosos en aquesta causa d'inadmissió. No cal oblidar que la inadmissió -que sempre i en qualsevol cas ha d'estar motivada- priva el sol·licitant de la informació d'una garantia bàsica d'aquest dret, que és la fonamentació de la concurrència d'una de les causes dels articles 15 o 14 de la Llei 19/2013. De la mateixa manera, i del costat del subjecte obligat, no cal oblidar tampoc que l'admissió de cap manera implicarà el reconeixement del dret i l'automàtic reconeixement i obligació de subministrar la informació. Ans al contrari, caldrà analitzar i ponderar si concorre alguna d'aquestes restriccions al dret constitucional.

Per tot el que s'ha exposat, és procedent rebutjar la concurrència en aquest cas de les dues causes d'inadmissió al·legades.

Seté. Una vegada rebutjades les causes d'inadmissió, és procedent observar si concorre alguna excepció o restricció al dret d'accés a la informació quant als articles 15 i 14 Llei 19/2013. En aquest punt, l'Administració no ha efectuat cap al·legació i aquest Consell en principi no aprecia motius per a entendre la concurrència d'aquests límits.

Basant-se en això, aquest Consell entén que és procedent estimar la sol·licitud d'informació del reclamant i per a això cita el subjecte obligat perquè amb celeritat i en el termini màxim d'un mes faça efectiu aquest dret.

Per a això, ha de seguir els criteris següents:

Segons el que s'ha exposat en el fonament tercer, a fi de facilitar la labor administrativa davant de la possible sol·licitud d'informació que puga ser voluminosa, l'Administració pot requerir al sol·licitant alguns detalls sobre el tipus d'informació concreta que pretén, al temps d'aclarir-li la finalitat que la pretén.

Òbviament, el sol·licitant no està obligat a facilitar informació concreta dels motius de la seua sol·licitud si bé això podria tindre conseqüències al moment de l'abast definitiu de la informació a què té dret a accedir.

A la vista del que s'ha facilitat pel sol·licitant d'informació, també l'Administració podrà ponderar la concurrència d'interés públic vinculat amb les finalitats de la transparència en major o menor intensitat. Òbviament a major interés públic que medie, major intensitat i abast del dret d'accés a la informació. També, l'Administració, si és el cas, podrà apreciar la vinculació de la sol·licitud d'informació amb un altre dret fonamental com puga ser el dret de defensa (art. 24 CE) del sol·licitant.

Així mateix, i també per a facilitar l'exercici del dret d'accés a la informació, l'Administració haurà de tindre en compte la possible concurrència de restriccions en raó dels articles 15 i 14 de la Llei 19/2014. Òbviament aquests límits s'hauran d'interpretar adequadament amb el principi de màxima transparència, tenint en compte les finalitats del sol·licitant i la seua connexió amb l'interés públic de la informació o l'exercici del seu dret a la defensa, així com la possibilitat del reconeixement de l'accés parcial.

Finalment, cal assenyalar que el requeriment de la informació de manera compulsada no està directament vinculat amb les exigències de la llei. L'Administració facilitarà la informació corresponent segons la legislació vigent.

Qualsevol incidència en l'execució per l'Administració de la present resolució s'haurà de comunicar a aquest Consell.

Per tant, tenint en compte tant els antecedents com els fonaments jurídics i els criteris interpretatius, aquesta Comissió Executiva ha establert, finalment, la següent:

RESOLUCIÓ

Atesos els antecedents i fonaments jurídics descrits, és procedent:

Primer. Estimar la reclamació del [REDACTED] contra la denegació parcial de la seua sol·licitud d'accés a la informació pública per part de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, i es reconeix el seu dret d'accés als informes realitzats per l'interventor delegat adscrit a la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge sobre el funcionament de la caixa fixa de la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, en els termes expressats en el fonament seté d'aquesta resolució i que es realitzen les accions indicades en el termini d'un mes.

Segon. Invitar la persona reclamant al fet que comuniqui a aquest Consell qualsevol incidència que sorgisca respecte de l'execució d'aquesta resolució i que puga perjudicar els seus drets i interessos.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà a la notificació, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

**EL PRESIDENT DEL CONSELL DE TRANSPARÈNCIA,
ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN**

[REDACTED]

Ricardo García Macho